

en daarlig dansk Mand, hvis ikke jeg kunde glæde mig over disse mange smaa lykkelige Brug, glæde mig, om der kunde rejses mange af den Slags i den kommende Tid. Men naar jeg har det Syn paa Husmandsbevægelsen og hele det Spørgsmaal, saa vil man maaske ogsaa forstaa, at jeg som en af dem, der er vokset op i et Gaardmandshjem, maa vende mig stærkt imod et Forslag, som jeg frygter for vil føre til en Forøgelse af Beskatningen af det danske Landbrug, en Forøgelse, som kan blive vanskelig at bære og maaske gøre det vanskeligt for mange at bevare deres Fædrenehjem. Jeg frygter for, at det foreliggende Forslag — ikke alene saaledes som det foreligger her, men ogsaa, naar det bliver ført ud i sine Konsekvenser — kan føre os ind under en Beskatningsform, som kan blive farlig for mange indenfor det danske Landbrug. Og det, at Forslaget tager Sigte paa — hvis Indtægterne svigter — at forøge Beskatningen paa fast Ejendom, er ogsaa en af Aarsagerne til, at jeg har vendt mig saa stærkt derimod. Jeg har gerne villet slaa fast ved denne Lejlighed, at den Beskatningsform, som jeg anser for at være den rigtige, og som jeg har gjort mig til Talsmand for — hvorved jeg har gjort den Indrømmelse, at man deler den nuværende Ejendomsskyld i Ejendomsskyld og Grundskyld og giver et Fradrag paa 4 000 Kr. for Bygninger —, er en Beskatningsform, der for *alle* de Steder, vi har Oplysning om, fører til *mindre Skat for Husmandsbrugene*. Jeg mener ikke, at det vidner om Uvillie fra min Side overfor de smaa Landbrugere. Men dernæst vil jeg ogsaa slaa fast, at det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Henningsen har gjort sig til Talsmand for, om ren Grundskyld i de allerfleste Kommuner vil betyde højere Skat end det, jeg har foreslaaet; det kan man ikke komme udenom.

Jeg vil derfor endnu en Gang advare baade større og mindre Jordbrugere mod at indlade sig paa Grundskylden; jeg tror, det kun vil bringe dem en Skuffelse, hvilket vil vise sig, naar først vi har betraadt denne Vej.

Hvad Resultatet af Behandlingen af dette Forslag vil blive, skal jeg ikke spaa om; men skulde det ske, at mine Synspunkter kommer til at bukke under, saa vil jeg alligevel gaa ud af denne Kamp med Bevidstheden om, at det, som jeg har været med til at kræve, er Retfærdigheden til *alle* Sider, at det, som jeg har villet øve, er Retfærdighed til alle Sider. Og derfor vil jeg slutte med at sige, at ethvert Forsøg, der gøres paa at tillægge mig andre Motiver,

vil prelle fuldstændig af, fordi jeg har den absolutte Bevidsthed om, at det, jeg har villet, er nu ikke blot at *kræve* Ret, men ogsaa at *øve* Ret til alle Sider.

A. C. D. Petersen: Under den Debat, der i Gaar blev ført om det foreliggende Lovforslag, udtalte den højtærede Indenrigsminister overfor mig, at man nu under Bolignøden opfører Boliger i Byerne, og saa snart Boligerne er færdige, lægger man store Skatter derpaa. Naar den højtærede Minister fremsætter en saadan Indvending mod mine Betragtninger, gaar jeg ud fra, at det maa være, fordi disse Ejendomme efter Ministerens Forslag vil faa en mindre Skat, end Ejendomsskylden vil udgøre. Der er den højtærede Minister i Uoverensstemmelse med den ærede Ordfører for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Henningsen, som netop mener, at de faste Ejendomme — og det maa vel ogsaa gælde de Boliger, der opføres under Bolignøden — i Fremtiden skal være en væsentlig Skattekilde for Byerne og vil stille stigende Krav til Skatteyderne.

Som paapeget i Gaar er den Tilslutning, der fra forskellige Sider ydes dette Lovforslag, stadig begrundet med forskellige modstridende Argumenter. Jeg vil i denne Forbindelse tillade mig at spørge den højtærede Minister: Tror den højtærede Minister ikke, at de faste Ejendomme i Byerne vil faa højere Beskatning, naar dette Lovforslag gennemføres, end de har i Øjeblikket? Hvis det er Tilfældet, er den Betragtning ikke rigtig, som den højtærede Minister hævdede overfor mig, at det vilde lette Opførelsen af Boliger. Endvidere udtalte den højtærede Minister, at naar jeg talte om Overvæltning af Skatter, maatte Ministeren formode, at jeg var Tilhænger af det Lovforslag, den højtærede Minister har fremsat angaaende Overgang fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld, skønt det her drejer sig om en ganske vilkaarlig Overvæltning. Jeg mener nu ikke, man kan tale om Overvæltning i denne Forbindelse. Naar man i 1903 gik til en ændret Beskatning af fast Ejendom, var det, fordi man fra alle Sider erkendte, at den daværende Beskatning af fast Ejendom var urigtig, alle var enige om, at man burde finde et rigtigere Grundlag for denne Beskatning. Man maatte saa se, paa hvilken Maade denne Ændring skulde foretages. Man kunde naturligvis være gaaet til Ombonitering af Jorden, til Omlægning af Hartkornsskatterne, men ogsaa derved vilde de Ejendomme, som fik højere Beskatning efter Ejendomsskyld, faa en